

selve Spørgsmaalet angaaer, har den høitæredede Indenrigsminister i en væsentlig Grad gjort det let ved at sige, at han har forelagt Forslaget ikke som en nødvendig, men som en ønskelig Sag, som han troede vilde komme hyppigt igien, hvis den nu blev forkastet. Jeg mener, at, ad hvilken Wei man end kommer til at føre Jernbanen, og hvor den end kommer til at udmunde ved Lillebelt, skal Regjeringen lade det Selskab, som skal bevæge Jernbanens Driftmateriel saavel paa den jydsk som paa den sjeniske Bane, først finde sig ligeoverfor sin Opgaves endelige Løsning at drive Banen, før den skal indlade sig paa nogensomhelst Underhandling, som koster Staten Penge baade i Renter og Capital. Naar dette Spørgsmaal er løst, er det Tidspunkt kommet, som den skal afvente. Det forekommer mig i det Hele, at man ligeoverfor dette Driftselskab er altfor tilbøjelig til at vige tilbage; jeg sigler dog ikke her til den høitæredede Minister, thi jeg har tværtimod seet, at han har været redbon til at holde det stivt i Tøilene. Ved en Sag som denne skal man ikke vige et eneste Skridt tilbage, men lade Selskabet følge alle Byrderne af den Forpligtelse, det har paataget sig, og først komme det imøde, naar det kommer os imøde. Naar der er Spørgsmaal om Nytten af en Dampfærge for Jernbanen over Derne, troer jeg, at den, selv om Godstransporten ikke kommer med i Betragtning, har en meget stor Betydning, men seet fra Statens Side har den mindst Betydning mellem Fyen og Sjælland og størst mellem Korsør og Nyborg. Saalænge vi ikke have seet, at der er indgaaet en passende Overenskomst mellem de 2 forskjellige Driftselskaber, som findes hver paa sin Side af Storebelt, er det ubetimeligt fra Statens Side at række Haand til, ja blot at give Haab om, at der bliver gjort Noget for Lillebelt. Her staae 2 private Selskaber, det sjællandske og det jydsk, ligeoverfor hinanden, og de skulle selv vide at debattere deres Interesser uden nogetsomhelst Haab om, at Regjeringen vil træde imellem med en eneste Stilling for at lette en Overenskomst, thi denne vil da blive dyrere. Intet gjør private Folk, der handle sammen, saa uwillige til at komme overeens som Haabet om tildeels at kunne leve paa Tredeemand's Bekostning, og

denne Tredeemand, i hvis Lomme man altid stikker Haanden ned, naar man kan komme dertil, er her Staten. Jeg vil altsaa haabe, at den høitæredede Minister med Hensyn til dette Forslag vil komme tilbage selv fra den Erkjendelse, at det er ønskeligt. Jeg mener ikke, at det ikke skulde være ønskeligt, at en saadan Forbindelse kommer tilveie, men jeg troer ikke det er ønskeligt, at Midlerne dertil blive givne gjennem en saadan Lov, og at vi for Dieblisset gaee ind derpaa. Naar der ved en Overenskomst mellem de to Selskaber er kommet en Dampfærge i Gang paa Storebelt, er Dieblisset kommet til at sætte en Dampfærge i Bevægelse paa Lillebelt, og det er ogsaa muligt, at vi, naar vi have seet Broen fra Sjælland til Falster blive bygget, kunne komme til det Resultat, at vi ikke behøve nogen Dampfærge paa Lillebelt, men en Bro, hvilket var meget bedre; lader os ikke forhaste os. Spørgsmaalet ved denne Lov er egentlig, om det er rettest ikke at gaee et Skridt videre med den, eller om vi skulle følge, hvad Ministeren i saa Henseende vil raade til, da det altid er behageligere baade for ham og os, at det ikke kommer til en Forkastelse allerede ved 1ste Behandling, uden at det saa at sige stæer under Ministerens Veiledning. Skulle vi stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling, maa det være under den Forudsætning, at vi da hovedsagelig maae undersøge, om Endepunktet er valgt paa det rette Sted, thi jeg troer, at naar den æredede Minister gjenemgaaer alle de Forhandlinger, som i sin Tid have været førte om denne Sag, vil han finde, at det ikke er de Arbeider, der ere foretagne paa jydsk Side, som ville forhindre, at man giver Banen en anden Retning og Udmundingen ved Lillebelt en anden Veligheden, nemlig ligeoverfor Middelfart; men det vil snarere være, hvad der er foretaget paa Fyens Side; en Undersøgelse heraf skal jeg dog ikke indlade mig paa med det ufuldstændige Kjenndskab, jeg har dertil. Det forekommer mig imidlertid, at vi have vundet saa Meget, at Fredericia ikke mere ligger tvingende for os som et militairt Punkt, hvor Jernbanens Knudepunkt nødvendigvis skal være. Dette haaber jeg nu er opgivet, og skulle disse Undersøgelser føres videre